

По бръговетъ на езерото има пръснати много селца, въ повечето отъ които живеятъ българи. Между тъхъ и до сега се разказва следната легенда за Прѣспанското езеро.

Преди много години то било плодородно поле. Презо него течела голѣма рѣка, въ която се втичали рѣкичките и поточетата отъ околните планини. Богати селца се губѣли въ кичестите градини край бръговетъ на рѣката. Близо при с Глънбочане водите ѝ скачали въ устата на една пещера, що звѣла въ полите на Галичица планина и се губѣли въ земята.

Еднаждъ край това място пасло овци, ратайчето на богатъ попъ. То стояло край бръга и свирило съ кавалъ. После се замислило нещо, унесло се и кавала му падналъ въ рѣката. Тя го отвлѣкла въ пещерата.

Отъ западната страна на сѫщата планина извира рѣката Дринъ. Близо до нейните извори живѣла майката на овчарчето. На другия денъ тя съ гледала въ водите на Дринъ да плава кавалъ. Тръгнала по него, и кога доближила бръга, го хванала и извадила. Следъ време момчето ѝ си дошло. То познало своя кавалъ и разказало на майка си, какъ го изгубило, а тя му разказала где го намѣрила. Разбрали, че водата, която извира отъ западната част на Галичица, е сѫщата, която се влива въ пещерата отъ източната ѝ страна.

Когато момчето си отишло пакъ при попа, поръжало на майка си да наминаше всѣки денъ по обѣдъ изворите на рѣката Дринъ, защото ще ѝ изпрати и другъ подаръкъ. Като се върнало при стадото си, то заклало една овца, одрало я и я пуснало на сѫщото място въ рѣката. На другия денъ майка му причакала и водата довлѣкла закланата овца. Овчарчето почнало често да праща такива подаръци, като всѣки път казвало на попа, че вълкъ нападналъ стадото и грабналъ овцата.

Попътъ отначало повѣрвалъ, но, когато това почнало да се повтаря често, усъмнилъ се. Единъ